

ĐOÀN THANH NIÊN CỘNG SẢN HỒ CHÍ MINH
THỊ ĐOÀN GÒ CÔNG

BÀI THI:
BÁC HỒ - NIỀM TIN YÊU QUA TỪNG TRANG SÁCH

HỌ TÊN: NGUYỄN THỊ MAI LY
CHỨC VỤ: GIÁO VIÊN – PHÓ BÍ THƯ ĐOÀN TN
ĐƠN VỊ: TRƯỜNG THPT TRƯƠNG ĐỊNH

GÒ CÔNG, THÁNG 7 NĂM 2022

BÀI DỰ THI

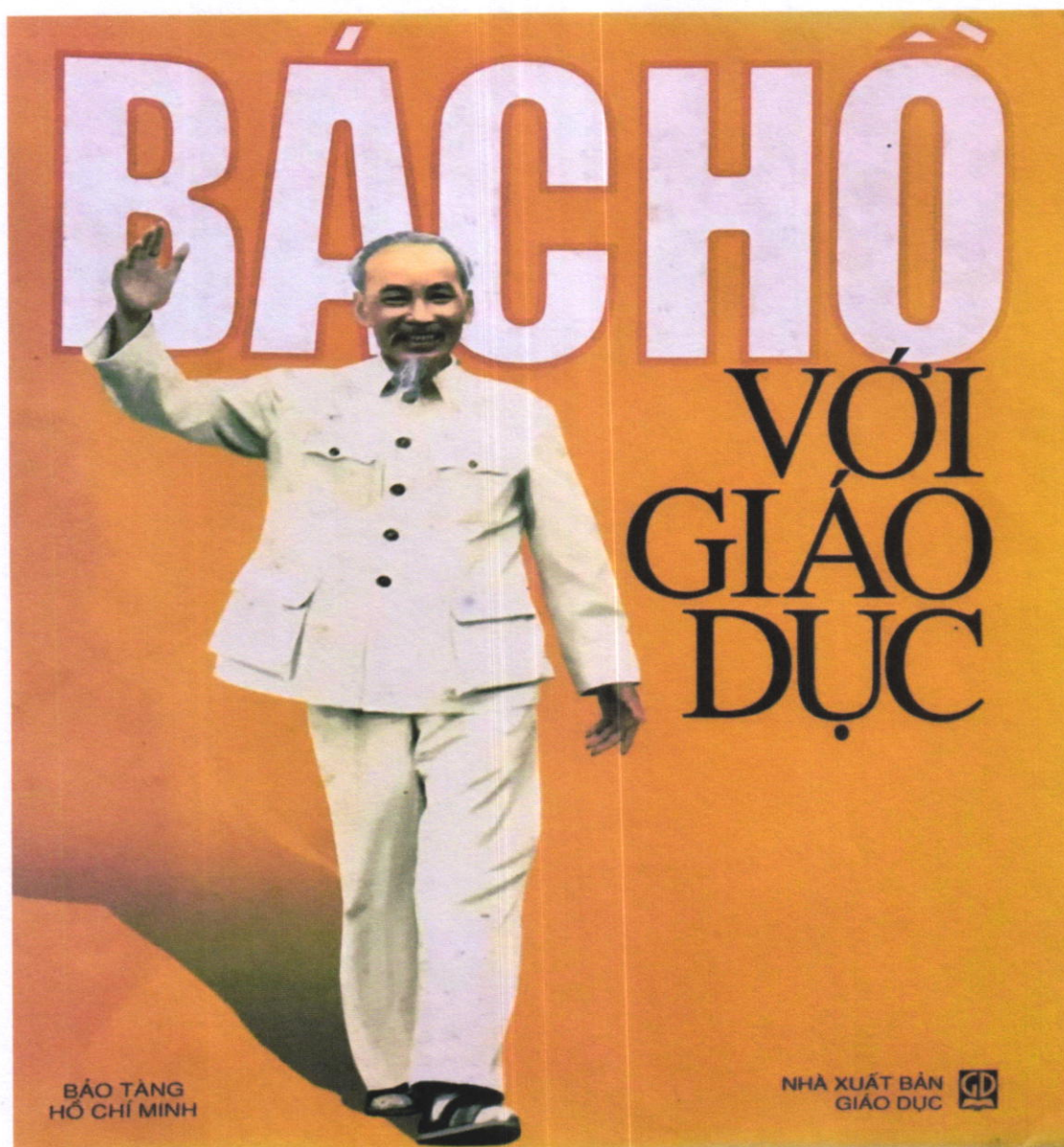
“BÁC HỒ - NIỀM TIN YÊU QUA TỪNG TRANG SÁCH”

Họ Tên: **Nguyễn Thị Mai Ly**

Chức vụ: Giáo viên, Phó Bí thư Đoàn TNCS Hồ Chí Minh

Đơn vị: Trường THPT Trương Định

Quyển sách: **Bác Hồ với giáo dục** – NXB Giáo dục phát hành tháng 3/2006 (Nguyễn Như Ý – Nguyễn Thị Tình chủ biên)

Lớp Đoàn viên trẻ chúng ta may mắn được sinh ra trong thời bình, không trực tiếp lớn lên trong những ngày mù mịt, đen tối bởi bom đạn chiến tranh, không chịu những mất mát, tan thương mà kẻ thù vì lợi ích của chủ nghĩa thực dân đã nhấn tâm giày xéo. Tất cả những hiểu biết về một thời đại Cách mạng giải phóng dân tộc hào hùng được gói ghém lại qua từng trang sách sử, qua lời kể của ông bà, của những bậc tiền nhân đi trước. Tuy vậy, mỗi lần lật giở từng trang giấy, những dòng chữ ngoài nội dung như còn mang trong mình sự tự hào.

Ngày còn thơ ấu, khi những câu chuyện về bà tiên, ông bụt đã thuộc lòng, tôi được bà kể cho nghe về một con người vĩ đại – chủ tịch Hồ Chí Minh. Trong suy nghĩ non nớt ngày thơ, tôi hình dung ra Bác còn tài giỏi, vĩ đại hơn những bậc thánh thần dù suy cho cùng, Bác cũng chỉ là người trần mắt thịt. Một con người cả đời dành trọn tình yêu thương to lớn cho mọi tầng lớp nhân dân lao động lầm than; cho từng em bé, cụ già; cho từng tấc đất quê hương xứ sở.

Lớn lên, hình ảnh Bác lại theo chân tôi qua chặng đường của Đội, của Đoàn và của Đảng. Bước chân vào hàng ngũ giáo dục, tôi luôn lấy tượng đài của Bác làm niềm tin để cố gắng, để học tập đồng thời tự soi mình. Trong tủ sách yêu thích của mình, tôi vô cùng yêu quý ấn phẩm **“Bác Hồ với Giáo dục”** của Nhà xuất bản Giáo dục phát hành tháng 3 năm 2006 do tác giả Nguyễn Như Ý – Nguyễn Thị Tình chủ biên. Quyển sách gần như tóm lược toàn bộ cuộc hành trình của Bác trong Cách mạng Việt Nam cũng như những dấu chân người lưu lại trên từng mảnh đất, từng câu chuyện, từng lời

gửi gắm với nhân dân, với nền giáo dục nói riêng và cả quê hương đất nước nói chung.

Những trang đầu tiên, thật sự xúc động với câu nói chứa đựng tất cả tâm huyết, mong muốn của Bác dành cho đất nước: *“Tôi chỉ có một sự ham muốn, ham muốn tột bậc, là làm sao cho đất nước ta được hoàn toàn độc lập, dân ta được hoàn toàn tự do, đồng bào ai cũng có cơm ăn áo mặc, ai cũng được học hành....”*. Vậy đây, suốt những năm tháng đấu tranh cho sự nghiệp giải phóng dân tộc, đây chính là niềm mơ ước lớn nhất của Người – một con người vĩ đại đã dành cả cuộc đời vì nước, vì dân.

Còn nhớ, tuổi thanh xuân đẹp nhất đời người, Bác đã dành hết 30 năm bôn ba tìm đường cứu nước. Người thanh niên Nguyễn Tất Thành, cách đây 111 năm vào ngày 05/06/1911, đã từ già quê hương, cất bước khỏi Bến Nhà Rồng trên con tàu Đô đốc Latouche Tréville để bắt đầu chuỗi ngày đi tìm lại độc lập tự do cho đất nước.

*Đất nước đẹp vô cùng. Nhưng Bác phải ra đi
Cho tôi làm sóng dưới con tàu đưa tiễn Bác!
Khi bờ bãi dần lui, làng xóm khuất,
Bốn phía nhìn không một bóng hàng tre.
Đêm xa nước đầu tiên, ai ngủ?
Sóng vỗ dưới thân tàu đâu phải sóng quê hương!
Trời từ đây chẳng xanh màu xứ sở,
Xa nước rồi, càng hiểu nước đau thương!*

(Chế Lan Viên – Người đi tìm hình của nước)

Lật giở từng trang sách, ngâm lại vài câu thơ mà cứ ngỡ dấu chân Người còn vương vấn đâu đây. Bác ra đi giữa lúc đất nước chìm trong đau thương, khi triều đình nhà Nguyễn đang ở thời kỳ suy vong bạc nhược nhất; khi các phong trào kháng chiến do các sĩ phu yêu nước hưởng ứng lời kêu gọi Cần Vương của vua Hàm Nghi nổ ra

như Đông Du, Duy Tân... cuối cùng đều bị thực dân Pháp đàn áp, rơi vào bế tắc, thất bại. Điều đó xuất phát từ nhiều nguyên nhân. Nhưng nguyên nhân chính là chưa có một chính đảng và đường lối lãnh đạo nhất quán. Ý thức rõ điều đó, Bác ra đi là để tìm một đường lối đúng đắn, phương cách để lãnh đạo Nhân dân đánh đuổi ngoại xâm, giành lấy độc lập tự do cho đất nước.

Trong cuộc hành trình ấy, người thanh niên yêu nước Nguyễn Tất Thành đã trải qua những gian lao, thiếu thốn, vất vả, khó khăn... để sống, để tiếp tục đi và để hoạt động cách mạng. Vượt qua bao nhiêu gian nan, khắc nghiệt với lòng yêu nước và bầu nhiệt huyết cách mạng bùng bùng, cuối cùng người thanh niên yêu nước Nguyễn Ái Quốc đã tìm thấy “*Mặt trời Nga bùng chói ở phương Đông*”; và hạnh phúc nhất khi Người tiếp cận Luận cương về vấn đề dân tộc và thuộc địa của Lênin:

Luận cương đến với Bác Hồ. Và người đã khóc

Lệ Bác Hồ rơi trên chữ Lênin...

Giọt nước mắt của một nhà yêu nước thật quá đổi thiêng liêng, nước mắt rơi đâu phải để xoa dịu những ngày tháng lênh đênh cùng khổ, mà đó là phút giây xúc động vỡ òa hạnh phúc khi tìm ra chân lý mở đường giải phóng quê hương để rồi sau đó bật lên thành nụ cười sảng sảng:

Bác reo lên một mình như nói cùng dân tộc

“Cơm áo là đây! Hạnh phúc đây rồi!”

Hình của Đảng lồng trong hình của Nước

Phút khóc đầu tiên là phút Bác Hồ cười...

(Chế Lan Viên – Người đi tìm hình của nước)

Bác khóc đó – rồi cười đó, bởi niềm hạnh phúc quá lớn; bởi nó đâu phải chút hạnh phúc riêng tư mà là hạnh phúc của cả một dân tộc! Từ đây Bác đã tìm ra chân lý, tìm ra con đường thắng lợi cho Cách mạng nước nhà và đây cũng chính là tiền đề để ra đời Đảng Cộng sản Việt Nam. Kết thúc hành trình bôn ba, Bác trở về quê hương ngày 28/01/1941. Và những bước chân đầu tiên đặt chân lên xứ sở, Bác đã dành cho

tất đất quê nhà một nụ hôn, cháy bỏng một niềm tin tuyệt đối về ngày đất nước trở mình, hồi sinh thay da đổi thịt, độc lập tự do.

Bằng sự lãnh đạo tài ba của Bác, sự quyết liệt, máu lửa, đồng lòng chung sức của Cách mạng vô sản dưới cờ Đảng quang vinh cùng sự ủng hộ tuyệt đối của nhân dân, Cách mạng tháng Tám đã thành công rực rỡ. Và mấy ai quên được hình ảnh Chủ tịch Hồ Chí Minh vào ngày 02/9/1945 lịch sử tại Ba Đình – Hà Nội đồng đọc bản Tuyên ngôn độc lập khai sinh ra nước Việt Nam dân chủ cộng hòa mở ra một kỉ nguyên mới – kỉ nguyên độc lập tự do của dân tộc.

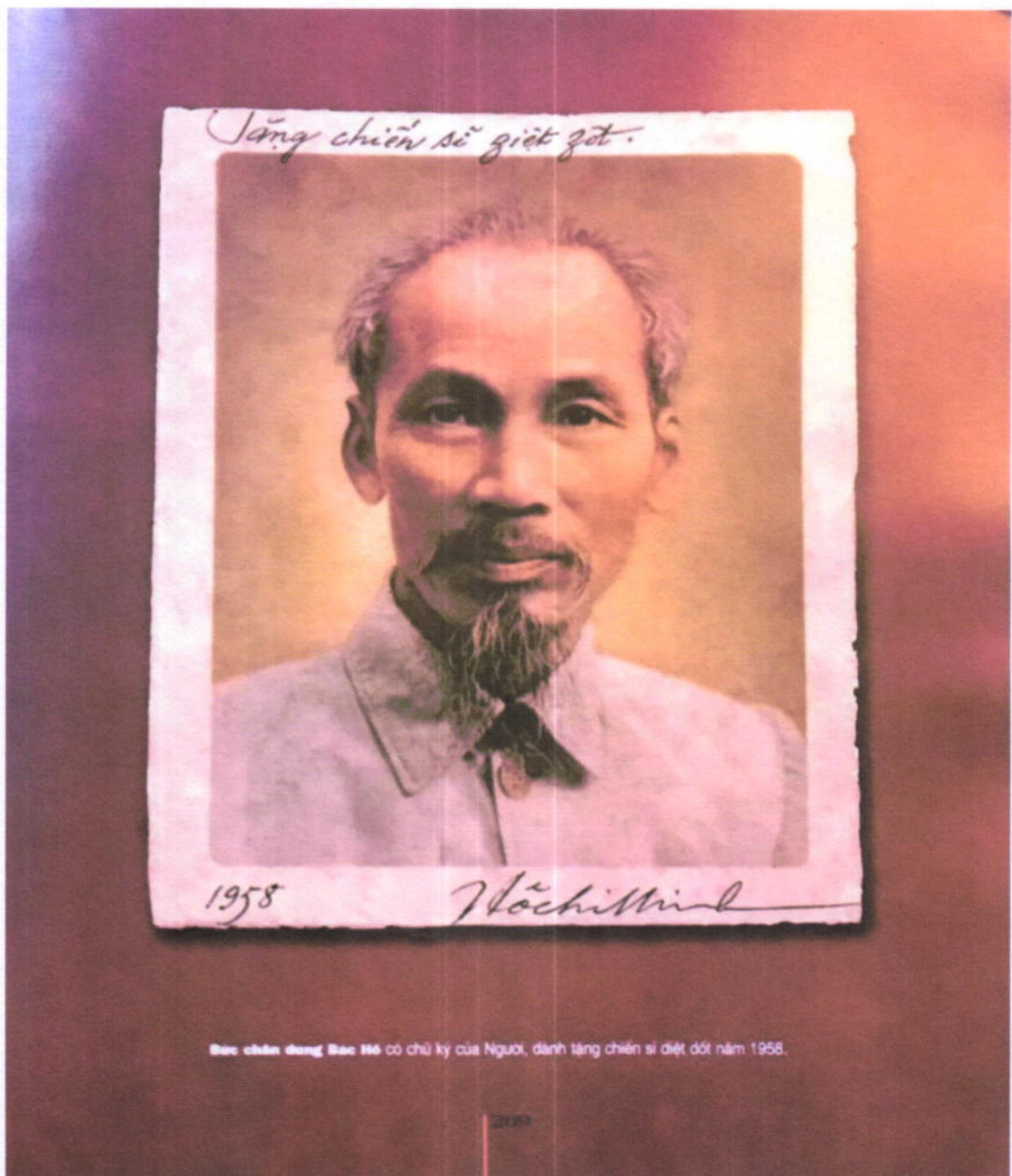
Là một vị lãnh tụ nhưng Bác có lối sống vô cùng giản dị, thuần khiết. Mỗi câu chuyện nhỏ về cuộc đời Người là một bài học lớn cho những thế hệ mai sau. Đặc biệt, sinh thời Người vô cùng quan tâm đến nền giáo dục nước nhà. Có lẽ bởi vì bản thân Bác cũng đã từng có một quãng thời gian dạy học ở trường Dục Thanh, nên đối với Bác, giáo dục luôn là quốc sách hàng đầu. Những ngày tháng độc lập đầu tiên, nhân ngày khai giảng năm học mới của nước Việt Nam Dân chủ Cộng hòa 15/09/1945, Chủ tịch Hồ Chí Minh đã có những lời nhắn nhủ, động viên dành cho các em thiếu nhi – những mầm non tương lai của đất nước:

“...Các em hãy nghe lời tôi, lời của một người anh lớn lúc nào cũng ân cần mong mỏi cho các em được giỏi giang. Trong năm học tới đây, các em hãy cố gắng, siêng năng học tập, ngoan ngoãn, nghe thầy, yêu bạn. Sau 80 năm giời nô lệ làm cho nước nhà bị yếu hèn, ngày nay chúng ta cần phải xây dựng lại cơ đồ mà tổ tiên đã để lại cho chúng ta, làm sao cho chúng ta theo kịp các nước khác trên hoàn cầu. Trong công cuộc kiến thiết đó, nước nhà trông mong chờ đợi ở các em rất nhiều. Non sông Việt Nam có trở nên tươi đẹp hay không, dân tộc Việt Nam có bước tới đài vinh quang để sánh vai với các cường quốc năm châu được hay không, chính là nhờ một phần lớn ở công học tập của các em...”

Lời nói ấy luôn là niềm động viên, khích lệ to lớn và kêu gọi ý thức trách nhiệm học tập xây dựng đất nước không chỉ của riêng tôi mà còn biết bao thế hệ học trò. Đối

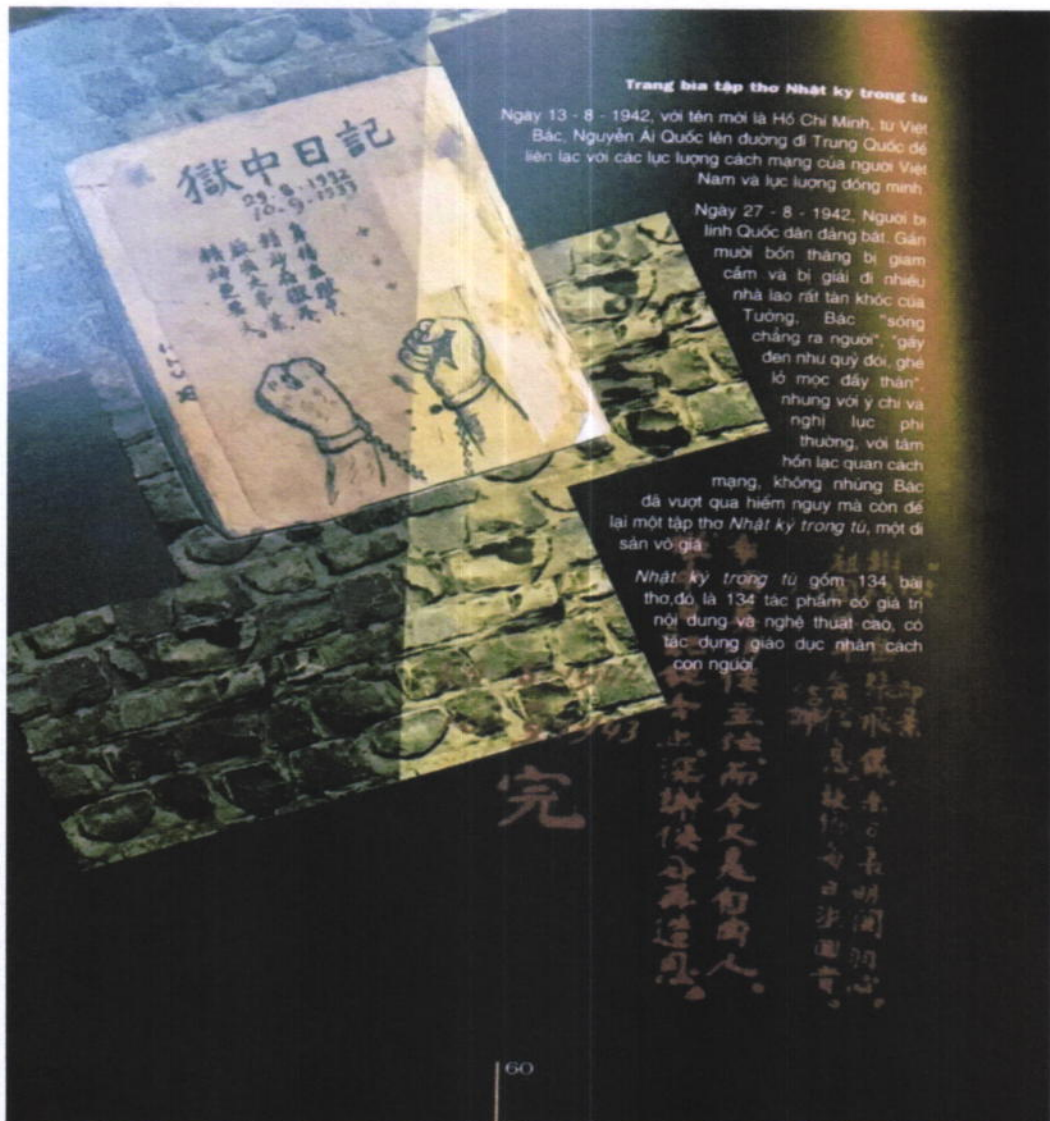

với Bác, ngoài diệt giặc đói còn phải diệt giặc dốt. Phải biết con chữ, phải có tri thức thì mới có thể phát triển; phải có “*nhân tài*” thì mới có thể “*kiến quốc*” vì theo Bác “*Người có học mới có tiến bộ. Càng học càng tiến bộ*”. Bản thân Người đã là một tấm gương tự học không ngừng. Bác tinh thông nhiều ngôn ngữ, nhiều lĩnh vực và không ngừng học hỏi hoàn thiện bản thân.

Ngoài vai trò lãnh đạo về quân sự, chính trị, lãnh đạo Đảng, lãnh đạo đường lối Cách mạng dân tộc Bác còn là một nhà ngoại giao, nhà thơ, nhà văn chính luận xuất sắc. Những năm tháng bị cầm tù trong nhà lao Tưởng Giới Thạch, Người vẫn lạc quan và cho ra đời tập thơ Nhật kí trong tù sáng ngời tinh thần thép và ánh sáng tự do:

*“Thân thể ở trong lao
Tinh thần ở ngoài lao
Muốn nên sự nghiệp lớn
Ý chí phải càng cao”*

Hay chúng ta có thể thấy ngòi bút sắc sảo, lập luận chặt chẽ, lí lẽ thuyết phục của Bác qua áng văn chính luận bất hủ như Tuyên ngôn độc lập hay Lời kêu gọi toàn quốc kháng chiến:

“Hỡi đồng bào toàn quốc!

Chúng ta muốn hòa bình, chúng ta phải nhân nhượng. Nhưng chúng ta càng nhân nhượng, thực dân Pháp càng lấn tới, vì chúng quyết tâm cướp nước ta lần nữa!

Không! Chúng ta thà hy sinh tất cả, chứ nhất định không chịu mất nước, nhất định không chịu làm nô lệ.

Hỡi đồng bào!

Chúng ta phải đứng lên!

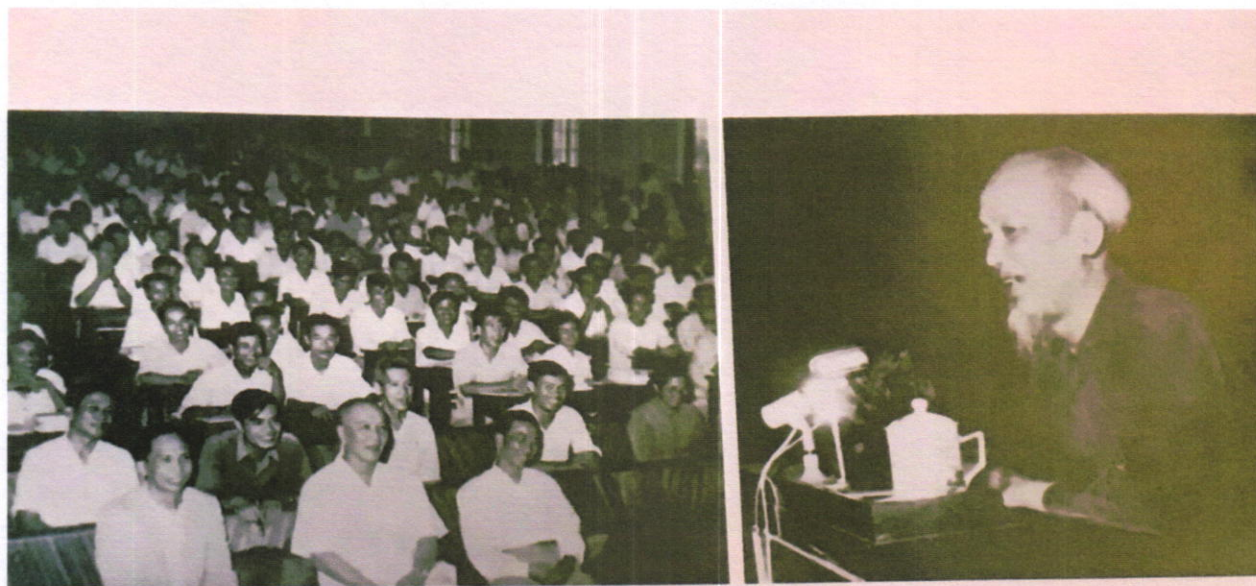
Bất kỳ đàn ông, đàn bà, bất kỳ người già, người trẻ không chia tôn giáo, đảng phái, dân tộc. Hễ là người Việt Nam thì phải đứng lên đánh thực dân Pháp để cứu Tổ quốc. Ai có súng dùng súng. Ai có gươm dùng gươm, không có gươm thì dùng cuốc, thuổng, gậy gộc. Ai cũng phải ra sức chống thực dân Pháp cứu nước.”

Có thể nhận thấy ở Bác đã hội tụ đầy đủ phẩm chất của một con người vĩ đại, toàn tài vẹn đức, một nhà lãnh tụ tài ba, yêu nước, thương dân. Trong cuộc đời Bác, có lẽ điều nuối tiếc nhất là chưa kịp nhìn thấy đất nước thống nhất hoàn toàn. Trái tim vĩ đại ấy ngừng đập khi còn chưa ôm trọn hình đất nước, khi miền Nam vẫn ngập trong lửa đạn chiến tranh. Nhưng chắc chắn miền Nam vẫn trong trái tim Người.

Đối với bản thân tôi, một đoàn viên giáo viên, một Đảng viên đi theo lí tưởng cộng sản, hình ảnh Bác là một bức tượng đài vô cùng to lớn. Tôi học được ở Bác tinh thần cần, kiệm, liêm, chính, chí công vô tư; tôi còn học được ở Người đức tính giản dị, tiết kiệm, ham học hỏi. Khi Chỉ thị 05/CT-TW ngày 15/05/2016 của Bộ chính trị khóa XII ban hành về việc đẩy mạnh học tập tư tưởng, phong cách Hồ Chí Minh đi vào thực hiện, tôi ý thức nhiều hơn về bản thân, học tập Bác từ những điều nhỏ trong

cuộc sống hàng ngày, không ngừng nâng cao chuyên môn nghiệp vụ, hoàn thiện nhân cách để trở thành một giáo viên tốt vì Bác đã dạy “*nhiệm vụ của cô giáo, thầy giáo là rất quan trọng và rất vẻ vang*”.

Bác Hồ thăm Hội nghị Tổng kết phong trào thi đua "Hai tốt" : *Đạy tốt, học tốt*, của ngành Giáo dục phổ thông và Sư phạm, trong 2 năm học 1961 - 1962 và 1962 - 1963 do Bộ Giáo dục tổ chức, ngày 8 - 8 - 1963.

Nhiệm vụ của cô giáo, thầy giáo rất nặng nề nhưng rất vẻ vang. Muốn làm tròn nhiệm vụ đó thì phải luôn luôn gương mẫu về mọi mặt, không ngừng bồi dưỡng đạo đức cách mạng, lập trường chính trị, phải ra sức đoàn kết giúp đỡ nhau cùng tiến bộ.

- Bài nói chuyện tại Hội nghị tổng kết phong trào thi đua "*Đạy tốt, học tốt*" của ngành Giáo dục phổ thông và Sư phạm, tháng 8 - 1963.
- Báo Nhân dân, ngày 13 - 8 - 1963.

Quyển sách có giá trị vô cùng to lớn với bản thân tôi, khép lại hơn 300 trang sách là biết bao những hình ảnh, những câu nói, những lời chỉ dạy vô cùng quý báu mà Người để lại. Ghi nhớ ơn Bác, không chỉ tôi mà còn rất nhiều Đoàn viên thanh niên ra sức học tập, lao động không ngừng để góp một phần nhỏ vào công cuộc đổi mới quê hương. Riêng tôi, một giáo viên mang con chữ đưa đò cho thế hệ trẻ, bằng hiểu biết của mình, tôi luôn giáo dục các em về tấm gương của Bác, chú trọng hình thành nhân cách, kỹ năng và là người bạn của các em trên con đường chinh phục tri thức của nhân loại, góp một phần nhỏ để đào tạo một lực lượng lao động trẻ, năng động, có đủ trình độ, đủ **TÀI – ĐỨC** để kiến tạo Tổ quốc ngày thêm giàu đẹp.

